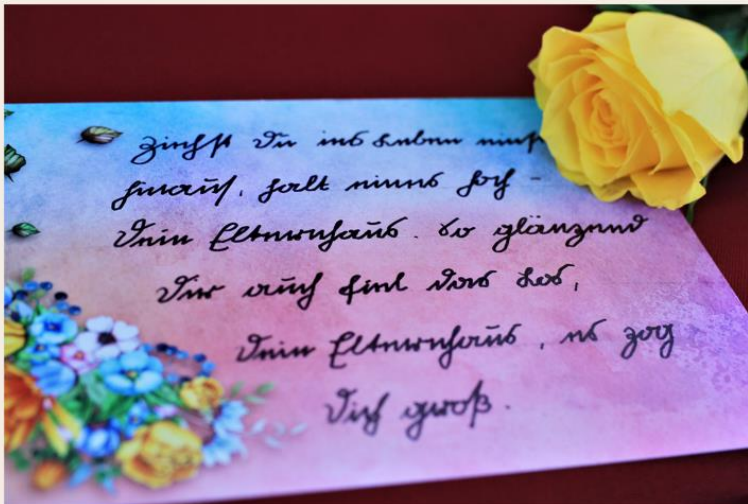

Dopisy

Tsis

Erik Dominik Novák

DOPISY ISIS

Erik Dominik Novák

... Oranžová, jako východ, či západ Slunce, rudá, jako rty, nechť i ten, kdo Andreu Mou zná, je vnitřně bohatý Nicméně, kdo tvrdil by totéž, tak ten by jistě lhal, že nejsou právě vhodné chvíle posunout se dál...

Z Tvého světa odchází karavana mraků,
a ještě do soumraku, já budu se ptát,
zda nasedla jsi do správného vlaku,
a sic jistě ano, zda dál smím být Tvůj kamarád

Ty máš svůj svět, ten můj je zcela jiný,
však nikdy více nezůstaň v slzách stát
A byť někdy v trní zas prodřeš si džíny,
vždy vyjde slunce, a vždy je někdo, kdo chce Ti lásku dát

—

Jsi nositelkou jména
egyptské Bohyně,
já říkám Ti, Isis, dnes, i včera,
vážně, a upřímně

Ty nemáš svatozář, nestojíš před branami pekla,
ale bílý je pergamen Tvůj
Tak nějak, sama jsi to řekla,
tak žij, tak sebe opatruj –

... Upřímnost i bolí, leč totéž, za to stojí,
sic nikdy nevíš, jak druhý pochopí,
že bývají chvíle, kdy potkáš pěkné voly,
a není možnost chytit je za klopy

Dál přímý buď, a snad se šrámy zhojí,
Ty, každé ráno, posíláš jiný květ
Leč, někdy i pravdy, může být výklad dvojitý,
a nikdy nevíš, jak vyzní výklad Tvých vět

Ty, k svému řádku, další stránky přidej,
pro mne jsi stále nepopsaný list,
co na duši máš, ale stále si hlídej,
i duši Tvou já skrze ty stránky chci číst

Co na duši máš, dál ve větru se třepe,
a jsou i slůvka, která odletí
Však věz, že témuž pšenka nepokvete,
kdo nespálil se, a nepovstal z obětí

Úsměv si chraň,
a po čem toužíš, snídej,
svůj názor braň,
i sponu do vlasů

Jen, pokud se mýlím,
pak se mnou se i hádej
Já mohu splést rým,
nejsem však pánem nečasu

Okvětní lístky, nechť zdobí Tvou duši,
já toužím číst Ti verše před spaním
Leč, stále nevím, co myslíš si, co o mne pouze tušíš,
list nepřichází, a já, trápím se pokáním

Okvětní lístky, i ty Tvé duši sluší,
jsi z jiné vísky, já mám Tě v představách
Cokoli piš, mne meškání marné nepotěší,
a chceš-li, Ty smíš navštívit nejen můj práh –

I v komnatách Tvých drah se neustále svítí,
a co do Tvého světa se řítí, zastávkou jen proletí
Tvůj dům je na mapách, avšak stále vadne kvítí,
ač zaléváš, a šlechtíš jej od pěti do pěti

I v komnatách Tvých drah i lůžko bylo svolné,
verše Tvé smolné ale z papíru nevstanou
Je cesty kolmé k čemuž se vážeš, a mělo být dobrovolné,
zas obálku lepíš, máš jich již pár, všechny v šuplíku
zůstanou –

ISIS

Láska je tuze krásná věc,
pavučin šije, strojí klec
Ty, pár slov lepíš v obálku,
květy růží posíláš na dálku

O sobě, pokoušel ses vyložit,
že sám měls dny, kdy není, proč žít,
tím zastavils však hodiny,
říkals, „Jsem vinen, ač nevinný“

Stavěls, a spadlo lešení,
kdy nečekals to, a nebylo jiné řešení
Tak Ty, má Isis, měj se fajn,
já náhle pero odkládám

Byl by dost dlouhý, příběh můj,
Ty, ten svůj, lépe si vymaluj
Až někdy v životě zas spadne Ti lešení,
já zkusil to, nechť jiný hledá Tvé řešení –

BŘEH

Pod břehem vytvořil se kruh,
to slzy Tvé připustil si i Bůh
Do řeky kanou, padají,
a řeka, říká, „Škoda jí“

Někdy jsou dlouhá trápení,
zmítáš se mezi loděmi
A nevíš, která nemíjí břeh,
když zmatek máš nejen v svých snech

Řeka, dál říká, „Škoda jí,“
Ty hledej cest k první tramvaji
A věz, že pokud i anděl mine se v Tvých snech,
není důvod, aby Tě polkl břeh

Ty, znenadání, píšeš nový list
Mé srdce plesá, a chce jej číst
V cestě již není červená,
to byla jen mých pocitů doména,
a příště, již nenechám se splýst

Možná, ale piš řádků víc,
třebas, jak dlouho hoří Tvoje svíc
Pro mne jsi vodou, i plamenem,
tak jen vždy kráčeš s úsměvem,
a znovu, nadechni se pod ledem,
pohlad' i srdce s kamenem, nic víc –

Stále platí nabídka, že staviš se,
a možná, zůstaneš o chvíli dýl
Byť i slunce na nebi, diví se,
že k témuž, já se uvolil

Zapřáhni koně, zvedej opratě,
čeká Tě cesta daleká
Sic mnohý, může mít z téhož závratě,
že blíže chce nejenom poznat člověk člověka –

Snad díky logice, či vyšší matice,
pro Tebe, já chci postavit,
na průsečíku Slunce, a Měsíce,
útulný byt, v němž budeš chtít žít

A snad nám budou nakloněna i nebesa,
prvý krok však je vždy Tvůj, a můj
Píšeš mi, a stále platí, že po Tvých rádcích, mé srdce
zaplesá,
ještě však, svým dotykem, úsměv mi přimaluj –

VÝŠ

Víš, nejde pozastavit čas,
a zapomenout na to, co již ulpělo v nás,
to smýt se nedá

Ty, zkus se jinými lidmi obklopit,
zas najdi v sobě sílu znovu vstát, a jít,
a pokud Ti schází, já dám Ti chleba

Víš, zkus hledět o kousek výš,
za obzorem, obzor uvidíš,
tam jedou vlaky

A pokud Ty, budeš mé maličkosti blíž,
a najdeš kraj, v němž se usadíš,
já, chci tam taky –

Marné je, lamentovat na všechny strany,
a rouhat se, jakého Pánbůh je původu
Tak i Ty, braň se, když přijímáš rány,
a zejména, klesáš-li pod vodu

Jedna cesta je trnitá, ta druhá jistá,
a budeš-li sedět na židli, totéž, jedno Ti může být
Jednou leč, zamyslíš se, zda v srdci svém, i Ty, mělš dost
místa,
až pak je možná chvíle, revolver vzít –

Podívej, s létem otvírá se pláž
Ty, básní piš, leč i odlož kalamář
Do veršů svých pocitů promítej,
ale i v každém dni, pohov si dej,
a já, o tomtéž sním, že nejen se svými verši,
Ty, k nám domů, zavítáš –

Poslouchej, jak je krásný, Tvůj verš, a rým
Je v něm mráz, horké slunce, ba i stín
Já chci Tvůj verš promítnout si nejen do spaní,
pak i spánek můj, je sladší, i delší,
Ty, Isis, sevři pero do dlaní –

Někdy náhoda k náhodě, se poskládá,
že nevíš, kudy jít, co nechat, a co brát
Ty, ber i maličkosti, aby zlepšila se Ti nálada,
vzhůru se dívej, a nezkoušej na anděly řvát

Náhody nejsou, to Tobě, vzkázal Nejvyšší,
„Střípek ke střípku skládej, pouč se, a zas, zkus milovat“
Možná jej míjíš, a nikdy nevíš, kdo Ti bude nejbližší,
já, chtěl bych jím být, i to, zkus zvažovat –

Ty, smutně, na svět se koukáš,
a jsou chvíle, kdy i slzy pod víčky máš
Zkus jít na louku, a pohladit brouka,
lidé jsou různí, a s tím, nic nenaděláš

Já, v paměti Tě mám, tak, i Ty, takhle to vnímej,
je-li Ti teskno, sté napiš pár vět
Vždyť žádnému, nejede vlak přímej,
a byť je to naše přání, nikdy nebude dokonalý tenhle svět –

Copyright

© Erik Dominik Novák

Dopisy Isis

Autor: Erik Dominik Novák

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

1. el. vydání

Praha, 2021

Česky

ISBN 978-80-7644-926-8 (ePub)

ISBN 978-80-7644-927-5 (mobipocket)

ISBN 978-80-7644-928-2 (pdf)